

Υ Δ Ρ Ι Α: ο Ποιητής μας

Πυυτης. Σπυρυδον Τρυ. & ενας σοφολογιωτατος

71 στιγμές, απανουστυγμει, μεσοστυγμεις * τονυ - δασιες, φυλες, οζ(εζ, [δαριες], * δαρυες περυσπομενες, * παρενθέουσ

68 σοφολ. Η παλεϋ εινε μια γλωσα πλοϋσια ξακουμενει εις ολον * τον κοσμον, & η δικημιας εινε μια φτοχϋ & διαβδαριμενει. * τη με κυτάξης εις τετιον τροπον χορυς να ομυλυσ;

πηυτης. κυταζο ταις ασπρες τρυχες της κεφαλουσου.

σοφολ. απυ της εχουν να καμουν αυταις με την γλωσα;

πηυτης. Δεν εχουν να καμουν τυποτα: αγγαλα καπιος ειμ - * πορουμε να πι οτυ εστοντας & ασπροιμάλιασε ειμιο - * ρουμε να συλογυζετε για την γλωσα [κα] σο-στότερα. αλα * μυν εχοντας & ολα να καμουν τιποτες με την γλω - * σα εχουν να κα-μουν με τον κερων. Ο κερως σοφολογιωτατε * που αργυνυσε να σου κανει σεβ(α)σμια τα μαλια σου. δια - * φθυρυ ολα τα πραγματα; & [ε] ταις γλωσαις, & ολες * εινε μι(α) δι-φαρμιος της αλυς & υσυχασε.

σοφολ. [πρεπε]! (υμπρωρι να εινε) καλα αυτα ολα. αμυ πρεπυ να σου φανε-ροσο * οτυ λεγουν πως δεν γνωρίζης την ορθογραφιαν.

πηυτης. φυλοσοφυκατατι παρατιρισις. Χερετε! θυυ τονυ! * οζ(υ), δαρυα, περυσπο-μενει! χερετε θαυμαστά πνευματα * φυλά, δασϋ!! τελυες στυγμεις, αποστοφυ χερετε! ο κοσμος τρειμυ το κρατω(α)ς, & ουδε πυυτης, ουδε πεσός, * ουδε υστορυκος γραφυ λο-γον χορυς να σας υποταχτυ: εσυς * εσυς (τοτες πριν γενυθυτε) εμπευσετε [τον] τον ομυρο οταν ετραγουδουσε ταις * φαντασιεστου, & τον επερυκλοναν (λαος της Ελα-δας) & τον εκαταλαδευε * εσυς τον εμπνεαστε οταν περιγραφυ τον χερυστησιον * του εκτορος της ανδρομιαχυς, & τ(ο) πεδακτυτου κρυβετε * εις τον κορφο της — γι(α)τυ δοδατε τον πατερα που * δε γνωρυζυ, οταν περυγραφυ τον δυστυχιεσιμενον βαρυλεα * της Τροαδος, που δεν θυματε το μεγαλιον του σκυπτρου οποϋ * βασται αλα διοχνη με αυτος οσου πανε ομπροστατου να * τον εμποδισουν. να χυλι(ι) χ(α)μιου, [ε] παγενει στον αχυλεα, * & [φι]λυ πεφτυ στα ποδιατου, & φυλυ το χερυ που του * εσκοτοσε σαραντα πεδι(α).

67 εσυς εμπνευσατε τ(ο) Δαντυ οταν ετραγουδουσε τον Ουγολινο με * μιαν δυνα-μην οπου δεν θρισκο μαρομιαν εις ολυ την * πιισιν τον παλεον, εσυς εμπνευσε το Σεκ-σπυ * ο οποιος οταν παραστενει την δυστυχησιμενυς Οφελιαν * που ετρελαθυκε ολος ο κοσμος αντριχιαζυ, εσυς * το Πυνδαρο που ετον στενεμενος απο του εχθρουτου * να τους [χρα] οναμαζυ κοραχυς. Κοραχες ((κοραχες)) αλυθυνει * & χυροτερι απο τον κορακα που εβγικε απο την * Κυβετ(ο) & εβροφοταν τα λυψανα, οπου ειζε αρυς: * & κατακλυσιμος.

σοφολ.... (κυταζυ τον πυτυ στα ματια & φευγει)

Τρυκουπηγ. ειμε δεδεος οτι του φανετε πως εχερετησε, * τοσο εινε σκοτυσιμενος. Δεν ειξερε τη ν' αποκρυθυ * ομιος δεν τον καταπυσε.

— αυτός ο Σολωμός καί στη σελίδα 22